

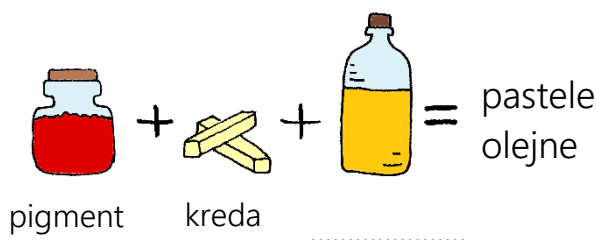
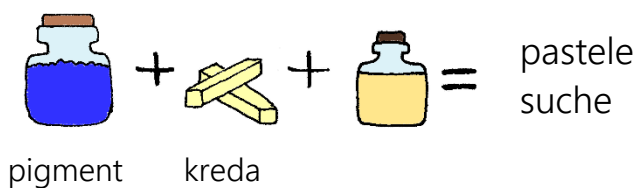
PASTELOWA TECHNIKA

Słowo „pastel” pochodzi od włoskiego słowa pasta (ciasto, masa) i jest terminem o różnym znaczeniu. Poza określeniem techniki malarskiej może być użyty jako nazwa materiału (pastelowe kredki), przy pomocy którego powstał obraz, a także jako nazwa samego dzieła wykonanego tym materiałem.

Pomimo tego, że dziś pastele możemy kupić gotowe, wielu artystów wyrabia je samodzielnie. Do ich wyrobu potrzebują 3 podstawowych składników: pigmentów (nadadzą kredkom kolor), wypełniacza (kreda lub gips) i spoiwa (olej lub guma arabska), które zwiąże wszystkie składniki pastelowej masy. W zależności, czego użyją jako spoiwa, uzyskają pastele suche lub olejne. Pomóż im dobrać właściwy składnik.

Na galerii malarstwa w białostockim Ratuszu prezentujemy prace wielu artystów, a wśród nich mistrzów pasteli. Malarze Stanisław Wyspiański, Teodor Axentowicz i Stanisław Ignacy Witkiewicz wyjątkowo biegle posługiwali się tą techniką. Połącz dzieła z ich autorami.

Pejzaż górski

Portret damy

Wizja fantastyczna

TEODOR AXENTOWICZ malował sceny rodzajowe i historyczne, ale największą sławę przyniosły mu wizerunki eleganckich kobiet malowane pastelami. Malarz nie tylko portretował kobiety, ale także założył dla nich w 1897 roku prywatną szkołę malarstwa.

STANISŁAW IGNACY WITKIEWICZ znany pod pseudonimem Witkacy, malował pastelowe portrety na zamówienie i sprzedawał pod szyldem Firmy portretowej, którą założył w 1925 roku. Ale zanim przystąpił do tej zarobkowej działalności, wykorzystywał pastele do snucia fantastycznych wizji zaczerpniętych ze swojej wyobraźni.

STANISŁAW WYSPIAŃSKI najczęściej posługiwał się techniką pastelową. Wybór tej techniki malarskiej po części spowodowany był jego alergią na farby olejne, ale artysta doceniał też praktyczne zalety pastelowych kredek. Świetnie nadawały się do pracy w plenerze i szybkiego uchwycenia pięknych widoków.